

Hallo allen,

Dit blog is geschreven vanuit een leeg appartement. Op donderdag hebben we namelijk bijna alles verhuisd naar het nieuwe appartement in hetzelfde appartementencomplex. De dagen ervoor hadden we een deel van de keuken en spullen in kasten al ingepakt. Met name het grote meubilair moest tussen 9-17 u op donderdag verplaatst worden in een lift die voor ons was gereserveerd. Zou het later worden, dan zou het een flinke boete kunnen opleveren volgens de regels van de huiseigenarenvereniging. Het is gelukt, zelfs zonder flink te moeten rennen de hele dag. Omdat het nieuwe appartement dezelfde afmetingen heeft, kon bijna al het grote meubilair op dezelfde plaats worden neergezet. Na een toch vermoeiende dag even lekker gegeten bij een Chinees vijf minuten verderop. Dat hebben we vorig jaar ook gedaan toe we hier net kwamen wonen overigens. Op zaterdag hebben de het oude appartement verder leeg en schoon gemaakt. Het ziet er schoner uit dat dan we het kregen waarschijnlijk. Morgen moeten we de sleutels inleveren bij de huisbazin, die het dan laat opknappen en verkoopt helaas. Dat is misschien maar beter ook want ik heb nog nooit zo'n huisbazin gehad die alleen aan haar eigen portemonnee denkt en woorden niet nakomt.

Het is nog wat donker en onopgeruimd is onze nieuwe woonkamer (met laminaat!).

Op het werk was het wederom zeer stil in de afgelopen weken. Mijn supervisor was er niet en ik heb ook maar één student gezien die af en toe kwam. Dat gaat veranderen aankomende week als Seth er weer is. Ik neem aan dat iedereen inclusief twee nieuwe studenten en een postdoc in de komende weken de kantoorstoelen zullen gaan verwarmen. De komende dagen zullen er een aantal samenvattingen voor een conferentie in Seattle in de staat Washinton eind oktober ingeleverd worden. Daar heb ik met Seth aan gewerkt afgelopen week en ook met een student van me. Cristina gaat ook mee naar Seattle en is bezig met een samenvatting naar aanleiding van onderzoek in Wenen afgelopen juni. Omdat de prijzen nu nog redelijk zijn, hebben we alvast een vlucht en hotelkamer geboekt.

Over Wenen gesproken, anderhalve week geleden kreeg ik een onverwachte uitnodiging om daar een deels gesponsord hoofdpraatje te geven op een conferentie in september. Laat die conferentie nu net deels samenvallen met een onderzoeksreis naar Florida die al geboekt was. Helaas kan Wenen dus niet doorgaan. Waar ik wel een praatje kan geven is in Santa Cruz, twee uur hier vandaan. Dat is niet voor een mogelijke baan, maar een praatje tijdens een wekelijks symposium van de geologie-afdeling van de University of California Santa Cruz. Dit praatje zal in de herfst zijn en is tegelijkertijd een mooie gelegenheid om met enkele collega's te praten over hun en mijn onderzoek. Gaat een dagje tijd in zitten plus voorbereidingstijd voor het praatje.

Er is meer onderzoeksgelateerd nieuws. Het artikel over het verval van kreeftachtigen, onderzoek dat nog stamt uit mijn tijd in Florida, is op 16 juli [online gepubliceerd](#) in het blad *Palaeontology*, één van de meest prestigieuze bladen in mijn directe vakgebied. Een beurs van de Britse vereniging *The Palaeontological Association*, die dit blad publiceren, heeft dit onderzoek bekostigd dus het is dan wel zo netjes om het verhaal aan hen aan te bieden. Na twee ronden van revisies is het verhaal geaccepteerd. Hoe snel kreeftachtigen vervallen na hun dood is belangrijk om te weten omdat het ons vertelt of en hoe vaak ze kunnen fossiliseren ten opzichte van elkaar en dus ook wat hun biodiversiteit door de tijd heen betekent. Nu weten we bijvoorbeeld dat krabben langzaam vervallen, maar garnalen juist heel snel. Dit is een belangrijke reden waarom fossielen van garnalen relatief zeldzaam zijn.

Tot over twee weken!

Adiël